Súd:	Krajský súd Košice
Spisová značka:	6Co/417/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu:	7613232034
Dátum vydania rozhodnutia:	28. 03. 2017
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ:	JUDr. Alexander Husivarga
ECLI:	ECLI:SK:KSKE:2017:7613232034.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Košiciach v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Alexandra Husivargu a sudkýň JUDr. Viktórie Midovej a JUDr. Moniky Koščovej v spore žalobkyne H. D., X.. XX.XX.XXXX, L. Y. Z., Z. XX, zastúpenej JUDr. Annou Filipovou, advokátkou, so sídlom v Spišskej Novej Vsi, I. Krasku 1, proti žalovanej Rapid life životná poisťovňa, a.s., so sídlom v Košiciach, Garbiarska 2, IČO: 31 690 904, zastúpenej Advokátskou kanceláriou JUDr. Daniel Blyšťan, s. r. o., so sídlom v Košiciach, Užhorodská 21, adresa pre doručovanie: Rastislavova 68, v Košiciach, o zrušenie rozhodcovského rozsudku s príslušenstvom, o odvolaní žalovanej proti rozsudku Okresného súdu Spišská Nová Ves zo dňa 22.4.2015 č.k. 1C/326/2013-246 takto

r o z h o d o l :

P o t v r d z u j e rozsudok.

Žalobkyňa má nárok na plnú náhradu trov odvolacieho konania proti žalovanej.

o d ô v o d n e n i e :

1. Okresný súd Spišská Nová Ves (ďalej len „súd prvej inštancie“ alebo len „súd“) rozsudkom zo dňa 22.4.2015 č.k. 1C/326/2013-246 zrušil rozhodcovský rozsudok Arbitrážneho súdu Košice, Alžbetina 41, Košice, sp.zn. 3C/2967/12 zo dňa 2.1.2012. Zastavil konanie o odklad vykonateľnosti tohto rozhodcovského rozsudku. Uložil žalovanej povinnosť zaplatiť žalobkyni v prospech jej právnej zástupkyne trovy konania v sume 358,61 eur v lehote do 3 dní od právoplatnosti rozsudku. Žalovanej uložil povinnosť zaplatiť na účet Okresného súdu Spišská Nová Ves súdny poplatok z návrhu na začatie konania v sume 331,50 eur v lehote do 3 dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

2. Rozhodnutie odôvodnil tým, že dňa 19.1.2012 bol vydaný rozhodcovský rozsudok Arbitrážnym súdom Košice, ktorým „žalovanej“ H. D. bola uložená povinnosť do 5 dní od doručenia rozhodcovského rozsudku zaplatiť v prospech Rapid life životnej poisťovni, a.s. sumu 106,51 eur a trovy rozhodcovského konania vo výške 276,- eur alebo aby v tej istej lehote podala odpor voči tomuto rozhodcovskému rozsudku súdu, ktorý tento rozhodcovský rozsudok vydal. Žalobkyni H. D. bol rozhodcovský rozsudok doručený dňa 25.9.2013 a návrh na zrušenie tohto rozhodcovského rozsudku bol doručený súdu dňa 25.10.2013, z čoho vyplýva, že nárok žalobkyne bol podaný v zákonnej lehote.

3. Z vykonaného dokazovania vzal za nesporné, že účastníci (žalovaná s predchádzajúcom obchodným menom Prvá Česko-slovenská poisťovňa Rapid a.s.) uzavreli dňa 19.12.2008 poistnú zmluvu č. 4488100003, ktorej súčasťou boli Všeobecné poistné podmienky, prevzatie ktorých žalobkyňa podpísala dňa 19.12.2008. Súčasťou týchto Všeobecných poistných podmienok je osobitné zmluvné dojednanie č. 01/2007 k poistnej zmluve č. 4488100003, na základe ktorého účastníci spoločne a každý zároveň samostatne vyjadrili svoju vôľu v prípade vzniku akéhokoľvek sporu medzi zmluvnými stranami, že sa namiesto súdneho konania z dôvodu účelnosti, praktickosti a rýchlosti podrobia rozhodcovskému

konaniu v zmysle XV. časti týchto Všeobecných poistných podmienok. Zároveň vyhlásili, že toto ustanovenie chápu zmluvné strany ako rozhodcovskú doložku. Súd konštatoval, že v danom prípade rozhodcovská zmluva bola medzi účastníkmi konania dojednaná ako rozhodcovská doložka v rámci Všeobecných poistných podmienok k poistnej zmluve č. 4488100003. Súd skúmal, či rozhodcovská doložka (napriek podpisu oboch zmluvných strán) bola medzi stranami dojednaná jednotlivo. Vzhľadom na vyjadrenie žalobkyne, ktorá sa k týmto skutočnostiam jednoznačne vyjadrila, dospel súd k záveru, že rozhodcovská doložka nebola individuálne dojednaná, a to aj napriek predloženému listinnému dôkazu - poistnej zmluvy č. 4488100003 zo dňa 19.12.2008, lebo ide o predtlačený formulár, kde žalobkyňa nemala na výber možnosť individuálne dohodnúť obsah podmienky.

4. Rozhodcovská doložka v danom prípade núti spotrebiteľa, aby spory s dodávateľom riešil výlučne v rozhodcovskom konaní a súd ju vyhodnotil ako neprijateľnú zmluvnú podmienku podľa § 53 ods. 1 Občianskeho zákonníka (ďalej „OZ“), lebo takouto doložkou nemohla byť založená právomoc rozhodcovského súdu vydať konkrétny rozhodcovský rozsudok. Rozhodovanie sporov v rozhodcovskom konaní je alternatívnou možnosťou k súdnemu konaniu, avšak ak je spotrebiteľ nútený podrobiť sa v zmysle rozhodcovskej doložky rozhodnutiu rozhodcovského súdu, nemožno hovoriť o individuálne dojednanej podmienke spotrebiteľskej zmluvy. Jedná sa o neprimeranú zmluvnú podmienku a súd je oprávnený vyvodiť všetky dôsledky, ktoré z toho vyplývajú podľa vnútroštátneho práva, aby sa uistil, že spotrebiteľ nebude takouto doložkou viazaný. V tejto súvislosti poukázal súd prvej inštancie aj na uznesenie Ústavného súdu SR IV. ÚS 55/2011 zo dňa 24.2.2011, v ktorom ústavný súd konštatoval, že „ak je zmluvná podmienka v hrubom nepomere v neprospech spotrebiteľa ako slabšej zmluvnej strany v právnom vzťahu zo štandardnej spotrebiteľskej zmluvy, ktorý vzťah teória a prax navyše označujú za fakticky nerovný, nevyvážený, nemali by byť žiadne pochybnosti o tom, že takáto zmluvná podmienka sa prieči dobrým mravom“.

5. Nárok, o ktorom bolo rozhodnuté rozsudkom Arbitrážneho súdu Košice zo dňa 19.1.2012 sp.zn. 3C/2976/2012, žalovaná opierala o zmluvné dojednanie súvisiace s poistnou zmluvou zo dňa 19.12.2008, ktorá je nesporne spotrebiteľskou zmluvou (žalovaná pri poskytovaní poistenia konala v rámci svojej podnikateľskej činnosti ako dodávateľ a žalobkyňa konala ako fyzická osoba zabezpečujúca svoje potreby ako spotrebiteľ). Súčasne ide o štandardnú formulárovú zmluvu, daný zmluvný vzťah sa riadil aj obsahom zmluvných dojednaní obsiahnutých vo Všeobecných poistných podmienkach, ktoré sa stali súčasťou formulárovej zmluvy splňujúcej všetky znaky takejto zmluvy.

6. Vychádzajúc zo zákonnej úpravy obsiahnutej v Občianskom zákonníku (§ 53) spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (tzv. neprijateľnú podmienku). To však neplatí, ak neprijateľné podmienky boli individuálne dojednané. O individuálne dojednaných zmluvných ustanoveniach pritom môžeme hovoriť len vtedy, ak ide o ustanovenia,
a) s ktorými spotrebiteľ mal možnosť oboznámiť sa pred podpisom zmluvy a zároveň
b) mohol ovplyvniť ich obsah.

7. V prejednávanej veci dodávateľ nepreukázal osobitné dojednanie rozhodcovskej doložky, resp. že by spotrebiteľ osobitne si mienil dojednanie. Naopak, bolo nesporne preukázané, že s posudzovanou formulárovou zmluvou pred podpisom žalobkyňa nemala možnosť oboznámiť sa, jej obsah nemohla nijako ovplyvniť, Všeobecné poistné podmienky a osobitné zmluvné dojednania ako celok mohla len odmietnuť alebo podrobiť sa všetkým obchodným podmienkam, a teda aj rozhodcovskému konaniu. Žalobkyňa preto dôvodne spochybnila platnosť rozhodcovskej doložky, ktorá ako súčasť dodávateľom vopred pripraveného a predloženého tlačiva (tzv. formulára), ktoré tento uzatvára opakovane s väčším počtom zákazníkov, obsahom zmluvného dojednania sporných strán zjavne sa nestala z iniciatívy spotrebiteľa, nebola individuálne dojednaná a spôsobilá nevyváženosť práv a povinností zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa. Hoci v texte formulára sa konštatuje opak, svedeckou výpoveďou sprostredkovateľa poistenia Z. Š. bolo nepochybne preukázané, že žalobkyňa pred podpisom zmluvy nemala možnosť oboznámiť sa s rozhodcovskou doložkou, svedkyňa žalobkyni na oboznámenie poskytla len samotnú zmluvu, ktorá neobsahovala žiadne ustanovenia o rozhodcovskej doložke, neposkytla jej však Všeobecné poistné podmienky ani osobitné zmluvné dojednania. Samotný spôsob, akým rozhodcovská doložka v prejednávanom prípade bola koncipovaná a spotrebiteľovi predložená spolu s ostatnými všeobecnými podmienkami, nesvedčí o individuálnom dojednaní rozhodcovskej

zmluvy, ale skôr svedčí o zámernom predkladaní zmluvných podmienok, ktorými dodávateľ sledoval vylúčenie zmluvného vzťahu so spotrebiteľom spod režimu súdnej kontroly.

8. Z týchto dôvodov pokiaľ právomoc rozhodcovského súdu je založená na rozhodcovskej doložke, ktorá je neprijateľnou podmienkou a preto absolútne neplatným zmluvným dojednaním, je nesporné, že rozhodcovský rozsudok ako celok bol vydaný v rozpore so zákonom a dodávateľovi voči spotrebiteľovi nemôže zakladať (a to ani sčasti) nárok na plnenie. Boli tak splnené zákonné podmienky na zrušenie rozhodcovského rozsudku, a to na základe žaloby spotrebiteľa na súde uplatnenej v zákonom stanovenej lehote. Na zrušenie rozhodcovského rozsudku pritom stačí aj jediný naplnený zákonný dôvod. K namietanému zohľadneniu 19. odstavca (recitálu) Smernice 93/13/EHS súd dodal, že podľa „19-eho odôvodnenia“ Smernice z posúdenia neprijateľnosti zmluvných podmienok je vyňatý len hlavný predmet zmluvy (v okolnostiach posudzovanej veci hlavným predmetom poistnej zmluvy je poistné krytie poskytnuté dodávateľom) a vzťah ceny a kvality tovaru alebo dodávanej služby.

9. K posudzovanej všeobecnej prijateľnosti rozhodcovskej doložky v spotrebiteľských zmluvách súd poukázal na znenie ustanovenia § 53 ods. 4 písm. r/ Občianskeho zákonníka, v zmysle ktorého za neprijateľné podmienky uvedené v spotrebiteľskej zmluve sa považujú najmä ustanovenia, ktoré vyžadujú v rámci dojednanej rozhodcovskej doložky od spotrebiteľa, aby spory s dodávateľom riešil výlučne v rozhodcovskom konaní.

10. Súd zamietol návrh žalovanej na doplnenie dokazovania výsluchom svedkyne Ing. Petry Brunovskej, pretože pre daný spor sa javí neúčelným dokazovať, aký bol skutočný obsah školení sprostredkovateľov poistenia, či verifikácia štyroch listín, ku ktorým sa vyjadrovala svedkyňa.

11. Na zistený skutkový stav aplikoval súd ustanovenia § 1 ods. 1 zák. č. 244/2002 Z.z. o rozhodcovskom konaní v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon č. 244/2002 Z.z.“), § 3 ods. 1, § 4 ods. 1, § 8 ods. 1, 2, § 12 ods. 6, § 33 ods. 2, § 40 ods. 1 písm. c/, j/, § 40 ods. 2, § 41 ods. 1, § 43 ods. 1 zákona č. 244/2002 Z.z., § 39 OZ ako aj ustanovenia § 53 a nasl. OZ.

12. Výrok o náhrade trov konania odôvodnil súd aplikáciou § 142 ods. 1 O.s.p. za použitia § 149 ods. 1 O.s.p. Výrok o zaplatení súdneho poplatku súd odôvodnil podľa § 2 ods. 2 zákona o súdnych poplatkoch s poukazom na položku 3 písm. c/ Sadzobníka súdnych poplatkov.

13. Proti tomuto rozsudku podala žalovaná v zákonnej lehote odvolanie. Navrhla zrušiť napadnutý rozsudok a vrátiť vec súdu prvej inštancie na ďalšie konanie. Označila odvolacie dôvody podľa § 205 ods. 2 písm. a/, b/, c/, d/, e/, f/ O.s.p.

14. Uviedla, že súd dospel k nesprávnemu právnemu záveru, keď uzavrel, že rozhodcovskú doložku nie je možné považovať za individuálne dojednanú. Nesprávny právny záver podľa odvolateľky vyplýva z toho, že súd nesprávne zistil skutkový stav, lebo nedostatočne vykonal žalovanou predkladané dôkazy. Súd si neuvedomil podstatnú skutkovú okolnosť, že poistná zmluva ako výnimka medzi inými spotrebiteľskými zmluvami má zákonom normovanú aj tzv. predzmluvnú fázu. Touto fázou je kontaktovanie občana sprostredkovateľom poistenia za účelom informovania o poistení a okolností s tým súvisiacimi. V tomto smere poukázala na záznam o potrebách klienta, ktorý by mal verne odrážať skutočný priebeh predzmluvnej komunikácie sprostredkovateľa poistenia s klientom. Odvolateľka vyčítala súdu nesprávny právny záver, keď tvrdí, že rozhodcovská doložka je neprijateľnou podmienkou. Podľa odvolateľky nestačí tvrdenie súdu, že uvedená rozhodcovská doložka núti spotrebiteľa v prípade sporu podriadiť sa výlučne rozhodcovskému konaniu, pokiaľ už bolo rozhodcovské konanie začaté v konkrétnom spore, čím sa odoberá možnosť brániť svoje práva pred všeobecným súdom. Tým aj takto určená rozhodcovská doložka spôsobuje značnú nerovnováhu práv a povinností zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa. Opätovne upriamila pozornosť súdu na bod 2, Osobitných zmluvných dojednaní, č. 01/2007 k poistnej zmluve, v ktorých sa obaja účastníci zmluvy podrobia rozhodcovskému konaniu v zmysle XV. časti týchto Všeobecných poistných podmienok. Toto ustanovenie chápu zmluvné strany ako rozhodcovskú doložku. V ďalšej časti odvolania odvolateľka poukázala na uznesenie Ústavného súdu SR IV. ÚS 394/2012, v ktorom Ústavný súd SR uviedol, že spotrebitelia v právnom prostredí SR majú prostriedok právnej ochrany po jednostupňovom konaní, a to konanie o zrušenie rozhodcovského rozsudku na všeobecnom súde. Poukázala aj na to, že súd je povinný vykladať ustanovenia o ochrane spotrebiteľa eurokonformne, a to podľa 19-eho odstavca Smernice 93/13/EHS.

Vyčítala súdu, že zaťažil konanie procesnými vadami, čo vyplýva aj zo zápisnice o pojednávaní. Súd vychádzal len z tvrdení žalobkyne, že jej rozhodcovská doložka nebola vysvetlená. Poukázala na to, že súd nesplnil svoju procesnú povinnosť podľa § 118 ods. 2 O.s.p., lebo neuviedol, ktoré skutkové tvrdenia je možno považovať za zhodné, a ktoré právne významné skutkové tvrdenia zostali sporné a ktoré z navrhnutých dôkazov budú vykonané a ktoré dôkazy súd nevykoná, aj keď ich účastníci navrhli. Vyčítala súdu aj nesprávnu aplikáciu § 372w O.s.p.

15. Z písomného vyjadrenia žalobkyne vyplýva, že táto navrhla napadnutý rozsudok ako vecne správny potvrdiť. Stotožnila sa so všetkými názormi súdu prvej inštancie uvedenými v odôvodnení rozsudku. Vyslovila názor, že súd prvej inštancie rozhodol vecne správne a na základe úplne zisteného skutkového stavu. Žiadala priznať náhradu trov odvolacieho konania.

16. Krajský súd v Košiciach pred rozhodnutím o odvolaní vyzval strany sporu podľa § 382 Civilného sporového poriadku účinného od 1.7.2016 (ďalej len CSP), aby sa písomne vyjadrili k možnému použitiu § 45 ods. 1 písm. e/, ods. 3 zákona č. 335/2014 Z.z. o spotrebiteľskom rozhodcovskom konaní pri rozhodovaní v tomto spore, ktoré sa vzťahuje na danú vec a ktoré pri doterajšom rozhodovaní nebolo použité s tým, že bude skúmať dôvody pre zrušenie rozhodcovského rozsudku v zmysle vyššie uvedeného zákonného ustanovenia (§ 45 ods. 1 písm. e/ zák. č. 335/2014 Z.z. účinného v čase rozhodovania súdu prvej inštancie - od 1.1.2015).

17. Žalobkyňa súhlasila, aby súd rozhodol podľa citovaného ustanovenia vo výzve. Žalovaná sa k uvedenej výzve písomne nevyjadrila.

18. Krajský súd v Košiciach ako odvolací súd (§ 34 CSP) prejednal odvolanie žalovanej ako podané včas oprávnenou osobou proti rozhodnutiu, proti ktorému odvolanie je prípustné, bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa § 385 ods. 1 CSP a contrario v rozsahu uvedenom v § 379 a 380 CSP a z hľadísk odvolacích dôvodov podľa § 205 ods. 2 písm. a/, b/, c/, d/, e/, f/ O.s.p. a dospel k záveru, že odvolaniu žalovanej nie je možné vyhovieť.

19. Rozsudok súdu prvej inštancie je vecne správny a preto ho odvolací súd podľa § 387 ods. 1 CSP potvrdil.

20. Rozsudok bol verejne vyhlásený na Krajskom súde v Košiciach dňa 28.3.2017 o 12.50 hod. v pojednávacej miestnosti č. 202/II. poschodie, pričom miesto a čas verejného vyhlásenia rozhodnutia boli zverejnené na úradnej tabuli Krajského súdu v Košiciach dňa 22.3.2017 podľa § 219 ods. 1, 3 CSP.

21. Žalovaná podala odvolanie, ktorého dôvody doplnila 23.6.2015, t.j. za účinnosti Občianskeho súdneho poriadku. Odvolací súd prejednával vec v čase účinnosti zákona č. 160/2015 Z.z. CSP, ktorý nadobudol účinnosť dňom 1.7.2016.

22. Podľa § 470 ods. 1 CSP ak nie je ustanovené inak, platí tento zákon aj na konania začaté predo dňom nadobudnutia jeho účinnosti.

23. Podľa § 470 ods. 2 prvá veta CSP právne účinky úkonov, ktoré v konaní nastali predo dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona, zostávajú zachované.

24. Keďže odvolanie žalovanej bolo podané pred 1.7.2016, krajský súd posúdil vec podľa právneho stavu existujúceho v čase podania odvolania, teda podľa príslušných ustanovení O.s.p.

25. Dôvodom pre takýto postup je nevyhnutnosť rešpektovania základných princípov CSP o spravodlivej ochrane porušených práv a právom chránených záujmov tak, aby bol naplnený princíp právnej istoty, vrátane naplnenia legitímnych očakávaní strán odvolacieho konania, ktoré začalo, avšak neskončilo za účinnosti skoršej právnej úpravy procesného práva (Článok 2 ods. 1, 2 CSP) ako aj potreba ústavne konformného i eurokonformného výkladu noriem vnútroštátneho práva (Článok 3 ods. 1 CSP).

26. Žalovaná v odvolaní proti rozsudku namietala odvolacie dôvody podľa ustanovenia § 205 ods. 2 písm. a/ O.s.p., takže v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1 O.s.p., ustanovenie § 205 ods. 2 písm. b/ O.s.p., t.j. že konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo

veci, ustanovenie § 205 ods. 2 písm. c/ O.s.p., t.j. že súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností, ustanovenie § 205 ods. 2 písm. d/ O.s.p., t.j. že súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam, ustanovenie § 205 ods. 2 písm. e/ O.s.p., t.j. že doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli vykonané alebo uplatnené (§ 205a), ustanovenie § 205 ods. 2 písm. f/ O.s.p., t.j. že rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

27. Odvolací dôvod podľa § 205 ods. 2 písm. a/ O.s.p. je naplnený vtedy, ak súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces. Tento odvolací dôvod je potrebné vykladať eurokonformne s judikatúrou Európskeho súdu pre ľudské práva, ktorá predpokladá, že v tomto prípade ide o porušenie procesných práv. Ochrana ohrozených alebo porušených práv a právom chránených záujmov musí byť spravodlivá a účinná tak, aby bol naplnený princíp právnej istoty. Právna istota je stav, v ktorom každý môže legitímne očakávať, že jeho spor bude rozhodnutý v súlade s ustálenou rozhodovacou praxou najvyšších súdnych autorít a ak takejto ustálenej rozhodovacej praxe niet, aj stav, v ktorom každý môže legitímne očakávať, že jeho spor bude rozhodnutý spravodlivo.

28. K odvolaciemu dôvodu podľa § 205 ods. 2 písm. b/ O.s.p. odvolací súd uvádza, že inou vadou sa rozumie také porušenie procesných predpisov, ktoré mohlo mať vplyv na výrok napadnutého rozhodnutia. Ide predovšetkým o porušenie procesných práv účastníka, ktoré nemožno podradiť pod § 205 ods. 2 písm. a/ O.s.p., ale ich dôsledok sa mohol (nemusel) prejaviť vo výsledku konania formulovanom vo výroku súdneho rozhodnutia vo veci samej.

29. Neúplnosť zistenia skutkového stavu (§ 205 ods. 2 písm. c/ O.s.p.) je v sporovom konaní odvolacím dôvodom len za predpokladu, že príčinou neúplných skutkových zistení bola okolnosť, že súd prvej inštancie nevykonal stranou sporu navrhnutý dôkaz, spôsobilý preukázať právne významnú skutočnosť (napr. pretože ho nepovažoval za rozhodujúci pre vec), avšak iba samotná okolnosť, že nevykonal navrhnuté dôkazy, nemôže byť v sporovom konaní spôsobilým odvolacím dôvodom. Z povahy veci vyplýva, že strana, ktorá v odvolaní uplatní tento odvolací dôvod, musí súčasne označiť dôkaz, ktorý - hoci bol navrhovaný - nebol vykonaný, a uviesť právne významné skutočnosti, ktoré, hoci boli tvrdené, súd prvej inštancie nezisťoval, najmä pretože ich nepovažoval za právne významné a ďalej, že vždy musí ísť len o skutočnosti a dôkazy uplatnené už v konaní pred súdom prvej inštancie.

30. Odvolací dôvod podľa § 205 ods. 2 písm. d/ O.s.p. sa týka chyby v zisťovaní skutkového stavu veci súdom prvej inštancie spočívajúcej v tom, že skutkové zistenie, ktoré bolo podkladom pre jeho rozhodnutie, je nesprávne, lebo nemá oporu vo vykonanom dokazovaní, pričom medzi chybami skutkového zistenia a chybami právneho posúdenia je úzka vzájomná súvislosť, keďže príčinou nesprávnych skutkových zistení môže byť aj chybný právny názor, v dôsledku ktorého zisťoval iné skutočnosti, resp. zisteným skutočnostiam prisudzoval iný právny význam. Skutkové zistenie nezodpovedá vykonaným dôkazom, ak výsledok hodnotenia dôkazov nie je v súlade s § 132 O.s.p., a to vzhľadom na to, že buď vzal do úvahy skutočnosti, ktoré z vykonaných dôkazov alebo prednesov strán sporu nevyplynuli, ani inak nevyšli počas konania najavo, alebo opomenul rozhodujúce skutočnosti, ktoré boli vykonanými dôkazmi preukázané alebo vyšli počas konania najavo. Nesprávne sú i také skutkové zistenia, ktoré súd založil na chybnom hodnotení dôkazov. Ide o situáciu, keď je logický rozpor v hodnotení dôkazov, prípadne poznatkov, ktoré vyplynuli z prednesov strán sporu alebo ktoré vyšli najavo inak z hľadiska závažnosti (dôležitosti), zákonnosti, pravdivosti eventuálne vierohodnosti, alebo keď výsledok hodnotenia dôkazov nezodpovedá tomu, čo malo byť zistené spôsobom vyplývajúcim z ustanovení § 133 až § 135 O.s.p.

31. K ďalšiemu odvolaciemu dôvodu podľa § 205 ods. 2 písm. e/ O.s.p. odvolací súd uvádza, že tento odvolací dôvod je možné uplatniť iba v prípade splnenia podmienok uvedených v § 205a. Ďalšie skutočnosti a nové dôkazy možno uplatniť iba vtedy, ak sa týkajú procesných podmienok, vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu, ak má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

32. K odvolaciemu dôvodu podľa § 205 ods. 2 písm. f/ O.s.p. odvolací súd uvádza, že právnym posúdením je činnosť súdu, pri ktorej aplikuje konkrétnu právnu normu na zistený skutkový stav, to znamená, že vyvodzuje zo skutkového zistenia, aké práva a povinnosti majú strany sporu podľa príslušného právneho predpisu. Nesprávnym právnym posúdením veci je omyl súdu pri aplikácii práva na zistený skutkový stav, pričom o mylnú aplikáciu právnych predpisov ide, ak použil iný právny predpis, než ktorý mal použiť alebo aplikoval správny právny predpis, ale nesprávne ho interpretoval na daný skutkový stav.

33. Odvolací súd v prejednanej veci dospel k záveru, že aj keď súd prvej inštancie vec nesprávne právne posúdil, ak dôvody pre zrušenie rozhodcovského rozsudku posudzoval podľa zákona č. 244/2002 Z.z., ktorý už v čase rozhodovania nebol účinný, uvedená skutočnosť nemala za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, pretože na základe zistenia, že rozhodcovská zmluva je neplatná, súd zrušil rozhodcovský rozsudok a teda v spore vecne správne rozhodol.

34. Súd v prejednávanej veci rozhodol dňa 22.4.2015, pričom v čase rozhodovania súdu už bol platný a účinný zákon č. 335/2014 Z.z. o spotrebiteľskom rozhodcovskom konaní, ktorý je účinný od 1.1.2015. Uvedený právny predpis v § 73 ods. 1, 3 (prechodné ustanovenia) stanovil, že ak nie je ustanovené inak, ustanovenia tohto zákona o spotrebiteľskom rozhodcovskom konaní sa použijú aj na rozhodcovské konania, ktorých predmetom je spotrebiteľský spor začatý pred 1.1.2015. Právne účinky úkonov, ktoré boli urobené v rozhodcovskom konaní začatom pred 1.1.2015, zostávajú zachované. Rozhodcovská zmluva uzavretá pred 1.1.2015 sa spravuje predpismi účinnými v čase jej uzavretia. V prechodných ustanoveniach neupravil možnosť súdu v neskončenom konaní o zrušenie rozhodcovského rozsudku postupovať podľa doterajších predpisov, teda aplikovať zákon č. 244/2002 Z.z. Zákon o rozhodcovskom konaní je pritom nielen normou hmotného práva, ale aj normou procesného práva. Z uvedeného vyplýva, že konania o zrušenie rozhodcovského rozsudku neskončené do 31.12.2014 sa nedokončia podľa zákona č. 244/2002 Z.z., ale dokončia sa podľa nového zákona č. 335/2014 Z.z. a iba rozhodcovskú zmluvu bude súd posudzovať podľa predpisov účinných v čase jej uzavretia.

35. Zo zisteného skutkového stavu vyplynulo, že je daný dôvod pre zrušenie rozhodcovského rozsudku, nakoľko rozhodcovský súd rozhodol o veci na základe neplatnej rozhodcovskej doložky a žalobkyňa namietala platnosť rozhodcovskej doložky v zmysle § 40 ods. 1 písm. c/ zákona č. 244/2002 Z.z. Aj keď súd vyslovil neplatnosť rozhodcovského rozsudku aplikujúc § 40 ods. 1 písm. c/ zákona č. 244/2002 Z.z., ktoré v čase rozhodovania už nebolo účinné, uvedená skutočnosť nemala za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, pretože na základe zistenia, že rozhodcovská zmluva uzavretá medzi stranami sporu je neplatná, súd zrušil rozhodcovský rozsudok a teda vo veci vecne správne rozhodol a iba dôvod zrušenia rozhodcovského rozsudku nesprávne podriadil pod § 40 ods. 1 písm. c/ zákona č. 244/2002 Z.z. a nie pod § 45 ods. 1 písm. e/ zákona č. 335/2014 Z.z.

36. Odvolací súd preto postupoval podľa § 382 CSP a keďže na prejednávanú vec sa vzťahuje § 45 ods. 1 písm. e/ zákona č. 335/2014 Z.z., ktoré pri doterajšom rozhodovaní veci nebolo súdom prvej inštancie použité, a bolo pre rozhodnutie veci rozhodujúce, vyzval strany sporu, aby sa k možnému použitiu tohto ustanovenia vyjadrili, a následne ustanovenie aplikoval na správne zistený skutkový stav.

37. Podľa § 45 ods. 1 písm. e/ zákona č. 335/2014 Z.z. účastník spotrebiteľského rozhodcovského konania sa môže žalobou podanou proti druhému účastníkovi na súde domáhať zrušenia rozhodcovského rozsudku, ak spotrebiteľská rozhodcovská zmluva neobsahuje náležitosti § 3 alebo je tu iný dôvod neplatnosti spotrebiteľskej rozhodcovskej zmluvy. V zmysle ustanovenia § 45 ods. 3 zákona č. 335/2014 Z.z. súd v konaní o žalobe o zrušenie rozhodcovského rozsudku vždy preskúma, či sú dôvody na zrušenie rozhodcovského rozsudku podľa ods. 1 písm. c/, e/, h/, i/, l/. Ak sa dôvod zrušenia rozhodnutia vzťahuje len na časť rozhodcovského rozsudku, súd zruší rozhodcovský rozsudok len v tejto časti, ak je dotknutú časť možno oddeliť od nedotknutej časti výroku rozhodcovského rozsudku.

38. O takýto prípad ide aj v prejednávanej veci, lebo žalobkyňa sa žalobou domáhala zrušenia rozhodcovského rozsudku argumentujúc neplatnosťou rozhodcovskej doložky z dôvodu, že ide o neprijateľnú zmluvnú podmienku a že táto nebola individuálne dojednaná.

39. Súd prvej inštancie vykonal vo veci mimoriadne rozsiahle dokazovanie a náležite zistil skutkový stav a vykonané dôkazy vyhodnotil podľa § 132 O.s.p. účinného v čase jeho rozhodovania a z týchto

dôkazov dospel k správnym skutkovým zisteniam, na ktorých aj založil svoje rozhodnutie a zo zisteného skutkového stavu vyvodil aj správny právny záver, napriek aplikácii nesprávneho právneho predpisu, a preto odvolací súd jeho rozsudok ako vecne správny podľa § 387 ods. 1 CSP potvrdil.

40. Mimoriadne podrobné, presvedčivé a zákonu zodpovedajúce sú aj dôvody napadnutého rozsudku, s ktorými sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje a na tieto v podrobnostiach odkazuje (§ 387 ods. 2 CSP).

41. Odvolacie námietky žalovanej nemali a nemajú vplyv na vecnú správnosť rozsudku a nie sú spôsobilé privodiť jeho zmenu.

42. Odôvodnenie rozsudku súdu prvej inštancie dáva odpoveď na všetky argumenty uvádzané žalovanou v odvolaní. Žalovaná argumentuje skutočnosťami, ktoré uvádzala už v konaní pred súdom prvej inštancie (o tom, že rozhodcovská doložka bola individuálne dojednaná a jedná sa o tzv. nevýhradnú rozhodcovskú zmluvu), s ktorými sa súd náležite a správne vyporiadal pri rozhodovaní vo veci a preto odvolacie námietky žalovanej nie sú spôsobilé spochybniť vecnú správnosť napadnutého rozsudku.

43. Odvolací súd sa v celom rozsahu stotožňuje so správnymi skutkovými zisteniami a právnym záverom súdu o existencii dôvodov pre zrušenie rozhodcovského rozsudku z dôvodu neplatnosti rozhodcovskej zmluvy (§ 45 ods. 1 písm. e/ zákona č. 335/2014 Z.z.).

44. Na základe vykonaného dokazovania súd prvej inštancie dospel k správnemu záveru, že žalobkyňa sa dôvodne domáhala zrušenia rozhodcovského rozsudku pre neplatnosť rozhodcovskej zmluvy. V prejednávanom spore rozhodcovská zmluva nebola individuálne dojednaná, išlo o tzv. formulárovú vopred pripravenú zmluvu, ktorej obsah žalobkyňa nemala možnosť ovplyvniť a nemala možnosť osobitne ovplyvniť znenie ani obsah Všeobecných poistných podmienok, ktoré boli jej súčasťou a obsahovali i rozhodcovskú doložku.

45. Súdna prax je jednotná v tom, že za individuálne dojednanú zmluvu nemožno považovať tzv. formulárovú zmluvu, t.j. zmluvu s vopred naformulovaným obsahom bez možnosti zmeny jej obsahu, prípadne výberu z viacerých možností. Žalobkyňa nemala nielen možnosť ovplyvniť obsah tejto rozhodcovskej zmluvy, ale ani sa s obsahom zmluvy dôsledne oboznámiť. Obsah textu zmluvy, resp. Všeobecné poistné podmienky, ktoré boli jej súčasťou, bol totiž písaný malými písmenami, obsahoval množstvo právnickej terminológie, bez vysvetlenia ktorej žalobkyňa ako priemerný spotrebiteľ nemala možnosť v tak krátkom čase pochopiť skutočné právne dôsledky jednotlivých ustanovení, vrátane rozdielu medzi konaním pred rozhodcovským súdom a pred všeobecným súdom. Žalovaná v konaní nepreukázala tvrdenú skutočnosť, že pred uzavretím rozhodcovskej doložky sprostredkovateľ poistenia uzavierajúci zmluvy v mene žalovanej upozornil žalobkyňu na rozhodcovskú doložku, resp. rozhodcovské konanie, oboznámil ju s týmto inštitútom a s rozdielmi oproti konaniu na súde, s následkami jej uzavretia ako aj, že ju informoval o tom, že doložku nemusí akceptovať. Splnenie povinnosti v spojení s rokovaním o rozhodcovskej doložke teda žalovaná nepreukázala, pričom dôkazné bremeno v tomto smere zaťažovalo práve žalovanú v zmysle § 53 ods. 3 OZ.

46. Zároveň táto zmluva spôsobila nerovnováhu práv a povinností zmluvných strán v neprospech žalobkyne ako spotrebiteľa (§ 53 ods. 1 OZ), pretože rozhodcovská zmluva zakotvila de facto výlučnú právomoc rozhodcovského súdu vec prejednať v prípade, ak konanie bolo začaté na návrh dodávateľa, čo je takmer pravidlom, čo zakladá dôvod neprijateľnosti podľa § 53 ods. 4 písm. r/ OZ.

47. Neprijateľnou podmienkou uvedenou v spotrebiteľskej zmluve je aj ustanovenie, ktoré vyžaduje v rámci dojednania rozhodcovskej doložky od spotrebiteľa, aby spory s dodávateľom riešil výlučne v rozhodcovskom konaní (§ 53 ods. 4 písm. r/ OZ v znení účinnom do 31.12.2014, teda v čase uzavretia rozhodcovskej zmluvy medzi stranami sporu).

48. Neprijateľné podmienky upravené v spotrebiteľských zmluvách sú pritom v zmysle § 53 ods. 5 OZ neplatné.

49. Z vyššie uvedeného je zrejmé, že medzi neprijateľné podmienky OZ príkladmo zahŕňa aj dojednanie rozhodcovskej zmluvy, vyžadujúcej od spotrebiteľa výlučne riešenie sporov s dodávateľom v rozhodcovskom konaní.

50. V prejednávanej veci rozhodcovská doložka je súčasťou Všeobecných poistných podmienok, ktoré sú súčasťou uzavretej poistnej zmluvy medzi stranami sporu. V zmysle rozhodcovskej doložky všetky vzájomné spory a sporné nároky z poistenia sa rozhodnú v rozhodcovskom konaní pred rozhodcovským súdom, a teda zakotvila výlučnú právomoc rozhodcovského súdu riešiť všetky vzájomné spory a sporné nároky z poistenia v rozhodcovskom konaní. V zmysle tejto rozhodcovskej doložky žalobkyňa nemala možnosť uplatniť práva z tejto poistnej zmluvy pred všeobecným súdom, teda nemala na výber, či svoj nárok uplatní pred všeobecným súdom alebo pred rozhodcovským súdom.

51. Touto úpravou je fakticky odopretá možnosť spotrebiteľa brániť svoje práva pred všeobecným súdom, čím reálne dochádza k narušeniu rovnováhy medzi zmluvnými stranami v neprospech spotrebiteľa. Na základe tejto rozhodcovskej doložky sa deleguje právomoc prejednať spor rozhodcom a spotrebiteľ sa tým vzdáva ústavného práva na prejednanie sporu pred súdom. Je preto dôležité, aby nad všetky pochybnosti bolo preukázané, že spotrebiteľ skutočne mal vôľu uzavrieť rozhodcovskú zmluvu, že takéto osobitné vyjednanie má preňho nejaký význam a že z hľadiska ochrany spotrebiteľ si túto zmluvnú podmienku osobitne vyjednal. Forma rozhodcovskej zmluvy (rozhodcovská doložka obsiahnutá vo všeobecných poistných podmienkach) a spôsob, akým bola rozhodcovská zmluva v prejednávanom spore koncipovaná a žalobkyňou podpísaná (podpísaním poistnej zmluvy súhlasila s rozhodcovskou doložkou, teda rozhodcovská doložka bola dohodnutá už podpisom zmluvy), nesvedčí o individuálnom dojednaní, a to bez ohľadu na to, že v deň podpisu zmluvy podpísali zmluvné strany ako pokračovanie predtlačeného formulára poistných podmienok aj ďalšie Osobitné zmluvné dojednania, odkazujúce na tú istú rozhodcovskú doložku, teda doložku uvedenú v poistných podmienkach (viď uznesenie Najvyššieho súdu SR sp.zn. 6 Cdo 1/2012 z 21.3.2012).

52. Zo všetkých vyššie uvedených dôvodov správny je záver súdu prvej inštancie, že rozhodcovská zmluva, ktorá nebola individuálne vyjednaná a ktorá zakotvila výlučnú právomoc rozhodcovského súdu vec prejednať, spôsobuje značnú nerovnováhu v právach a v povinnostiach zmluvných strán v neprospech žalobkyne, čo zakladá dôvod jej neprijateľnosti podľa § 53 ods. 4 písm. r/ OZ, a ako neprijateľná zmluvná podmienka je neplatná podľa § 53 ods. 5 OZ, a teda sú splnené podmienky pre zrušenie rozhodcovského rozsudku v zmysle citovaného ustanovenia § 45 ods. 1 písm. e/ zákona 335/2014 Z.z., a preto odvolací súd napadnutý rozsudok ako vecne správny potvrdil.

53. Vzhľadom na skutočnosť, že k zrušeniu rozhodcovského rozsudku došlo v zmysle ust. § 45 ods. 1 písm. e/ zákona 335/2014 Z.z., po právoplatnosti rozhodnutia o zrušení rozhodcovského rozsudku bude súd ďalej pokračovať v konaní vo veci v rozsahu uvedenom v žalobe, keďže na základe neplatnej rozhodcovskej doložky nebola daná právomoc rozhodcovského súdu konať a ním vydaný rozsudok je nulitným právnym aktom.

54. Nedôvodná je odvolacia námietka žalovanej, podstatou ktorej je tvrdenie o individuálnom dojednaní rozhodcovskej doložky s poukazom na osobitné zmluvné dojednania uzavreté v poistnej zmluve. Záver súdu, že rozhodcovská doložka nebola individuálne dojednaná, vychádza z riadne zisteného skutkového stavu a je zhodný s jednotnou súdnou praxou, ktorá posúdenie otázky individuálneho dojednania rozhodcovských zmlúv už ustálila. V tejto súvislosti odvolací súd poukazuje na citované ustanovenie Najvyššieho súdu SR sp.zn. 6Cdo/1/2012 zo dňa 21.3.2012, ktoré sa zaoberá posúdením otázky individuálneho dojednania rozhodcovskej doložky práve vo veci žalovanej, pričom ide o obdobnú rozhodcovskú doložku ako bola súčasťou poistnej zmluvy uzavretej so žalobkyňou. Odvolací súd v prejednávanej veci nemal dôvod odchýliť sa od názoru Najvyššieho súdu SR v zmysle vyššie citovaného rozhodnutia.

55. Vo vyššie citovanom uznesení najvyšší súd konštatoval správny záver súdov v exekučnom konaní o neprijateľnosti, a teda aj neplatnosti rozhodcovskej doložky z dôvodu, že nebola individuálne dojednaná a že spôsobovala nevyváženosť v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech povinnej. Konštatoval, že z poistnej zmluvy uzavretej medzi stranami sporu vyplýva, že rozhodcovská doložka bola medzi zmluvnými stranami dohodnutá už podpisom zmluvy, keďže sa v nej výslovne uvádzalo, že jej súčasťou sú Všeobecné poistné podmienky obsiahnuté v XV. časti týchto podmienok. Na tomto

fakte nič nemení skutočnosť, že v deň podpisu zmluvy podpísali zmluvné strany (ako pokračovanie predtlačeného formulára poistných podmienok) aj Osobitné zmluvné dojednania, odkazujúce na tú istú rozhodcovskú doložku, teda doložku uvedenú v poistných podmienkach.

56. K totožnému záveru dospel v predmetnej veci aj odvolací súd.

57. Rozhodcovská doložka tak, ako bola zakomponovaná vo VPP, splynula s ostatnými poistnými podmienkami, jej obsah žalobkyňa ako spotrebiteľ nemohla žiadnym spôsobom ovplyvniť a ani sa s ním dôsledne oboznámiť. Aj keď rozhodcovská doložka bola vo VPP označená ako „Osobitné zmluvné dojednanie“, možno jednoznačne uzavrieť, že fakticky splynula s ostatnými poistnými podmienkami, keďže nasledovala ako pokračovanie predtlačeného formulára v neprehľadnom texte, písanom drobným písmom, a tiež bola podpísaná v rovnaký deň ako VPP.

58. Nemožno opomenúť ani tú rozhodujúcu skutočnosť, že výslovne v rozhodcovskej doložke bolo odkázané na časť XV. VPP, ktoré sú jednoznačne súčasťou poistných podmienok.

59. Svojím obsahom a formou rozhodcovská doložka z dôvodov vyššie uvedených spôsobila nevyváženosť práv a povinností zmluvných strán v neprospech žalobkyne ako spotrebiteľky.

60. Nemožno sa stotožniť ani s odvolacou námietkou žalovanej, že súd založil svoj záver o individuálnom vyjednaní rozhodcovskej doložky na tej skutočnosti, že musí ísť o takú podmienku, ktorú si spotrebiteľ sám vyjednal alebo navrhol. Súd prvej inštancie svoj záver o tom, že rozhodcovská doložka nebola individuálne dojednaná založil na tej skutočnosti, že obsah rozhodcovskej doložky bol vopred pripravený žalovanou na predtlačenom formulári a žalobkyňa nemala možnosť jej obsah ovplyvniť alebo meniť a sama na ňom takto neparticipovala. Tento záver je v súlade s ustálenou súdnou praxou, ktorá je jednotná v tom, že za individuálne dojednanú zmluvu nemožno považovať tzv. formulárovú zmluvu, t.j. zmluvu s vopred naformulovaným obsahom bez možnosti zmeny jej obsahu, prípadne výberu z viacerých možností. V prejednávanej veci naviac rozhodcovská doložka bola súčasťou poistnej zmluvy, a preto žalobkyňa nemala možnosť výberu, musela buď zmluvu ako celok podpísať alebo odmietnuť. Nie je namieste argumentácia o osobitnom dojednaní rozhodcovskej doložky v záverečných ustanoveniach poistnej zmluvy, pretože aj keby tieto osobitné ustanovenia neboli žalobkyňou podpísané, k uzavretiu rozhodcovskej doložky došlo už podpisom poistnej zmluvy, ktorej súčasťou bola rozhodcovská doložka. Záverečnými ustanoveniami, ktoré sú opticky oddelené od ostatného textu všeobecných poistných podmienok, žalovaná chcela iba navodiť dojem, že došlo k osobitnému dojednaniu rozhodcovskej doložky. Ak by mala žalovaná skutočný úmysel osobitne vyjednať túto rozhodcovskú doložku, neučinila by ju súčasťou samotnej poistnej zmluvy. Žalovaná ani nepreukázala osobitné rokovania o dojednaní rozhodcovskej doložky so žalobkyňou a nepochybne z vykonaného dokazovania je teda možné uzavrieť, že žalobkyňa musela poistnú zmluvu vrátane rozhodcovskej doložky ako jej súčasti ako celok prijať alebo ju odmietnuť a nemala možnosť ovplyvniť ani meniť jej obsah, vrátane rozhodcovskej doložky.

61. K ďalšej odvolacej námietke, v ktorej odvolateľka poukazuje na porušenie § 118 ods. 2 O.s.p. účinného v čase rozhodovania súdu prvej inštancie, odvolací súd uvádza, že na pojednávaní súd neuviedol, ktoré právne významné skutkové tvrdenia strán sporu je možné považovať za zhodné a ktoré právne významné skutkové tvrdenia zostali sporné, a ktoré dôkazy súd nevykoná, aj keď ich strany sporu navrhli, odvolací súd uvádza, že hoci obsah zápisnice o pojednávaní nedáva podklad pre záver, že súd postupoval podľa § 118 ods. 2 O.s.p. účinného v čase rozhodovania, žalovaná neopodstatnene namieta, že nedodržaním procesného postupu súdu prvej inštancie podľa § 118 ods. 2 sa odňala možnosť konať pred súdom. Ani prípadné porušenie tohto zákonného ustanovenia nespôsobujú totiž existenciu vady v zmysle § 221 ods. 1 písm. f/ O.s.p., pretože hoci predseda senátu (samosudca) toto zákonné ustanovenie nedodrží tým, že podľa doterajších výsledkov konania neuvedie, ktoré právne významné skutkové tvrdenia strán sporu je možné považovať za zhodné, a ktoré zostali sporné, ktoré z navrhnutých dôkazov budú vykonané a ktoré dôkazy súd nevykoná, aj keď ich strany sporu navrhli, nemá to žiaden právny dosah na možnosť vylúčenia strany sporu z jeho procesných práv, ktoré mu Občiansky súdny poriadok priznal. Je tomu tak preto, že porušenie citovaného zákonného ustanovenia žiadnym spôsobom nediskvalifikovalo žalovanú v práve zúčastniť sa pojednávania, robiť prednesy, navrhovať dôkazy, vyjadrovať sa k vykonaným dôkazom, v práve na záver pojednávania zhrnúť svoje návrhy, namietať prípadný nesprávny procesný postup súdu prvej inštancie v podanom odvolaní a podobne. Uvedené pochybenie samo o sebe nezakladá ani zmätočnosť rozhodnutia súdu.

62. Nedodržanie postupu podľa citovaného zákonného ustanovenia, ku ktorému v danej veci došlo, práve so zreteľom na individuálne okolnosti preskúmavanej veci nemožno vidieť procesnú nesprávnosť, ktorá by bola viedla aj k zmareniu účelu sledovaného týmto zákonným ustanovením a neprispela tak k nepredvídateľnosti postupu a rozhodnutiu súdu prvej inštancie. Svedčí o tom obsah celého spisu, z ktorého vyplýva, že žalovaná v priebehu konania neustále mala zachované všetky svoje procesné práva vrátane práva navrhovať dôkazy, a toto svoje právo aj realizovala (obdobne viď početné rozhodnutia Najvyššieho súdu SR, napr. vo veci 3Cdo/294/2014, 6Cdo/134/2010, 4Cdo/167/2012, 5Cdo/189/2011, 6Cdo/53/2012 a ďalšie).

63. K odvolacej námietke týkajúcej sa aplikácie Smernice 93/13/EHS, a to konkrétne 19-eho odôvodnenia vzťahujúce sa na poistné vzťahy odvolací súd uvádza, že podľa „19-eho odôvodnenia“ Smernice z posúdenia neprijateľnosti zmluvných podmienok je vyňatý len hlavný predmet zmluvy (v okolnostiach posudzovanej veci hlavným predmetom poistnej zmluvy je poistné krytie poskytnuté dodávateľom) a vzťah ceny a kvality tovaru alebo dodávanej služby. Zároveň však platí, že aj hlavný predmet zmluvy a vzťah ceny a kvality dodávanej služby môžu byť práve na zreteľ pri hodnotení priemernosti ostatných podmienok (rozumej ostatných podmienok poistnej zmluvy).

64. Z citovaného odôvodnenia Smernice nevyplýva preto vyňatie poistných zmlúv z vecného rozsahu Smernice en block a rovnako ani nemožnosť posúdenia nekalého charakteru podmienky zakladajúcej právomoc rozhodcovského súdu rozhodnúť spor vyplývajúci z poistnej zmluvy. Je preto nenáležitá obrana odvolateľky aj v tom smere, že „19. odôvodnenie“ Smernice spod vecného rozsahu Smernice vyníma zmluvné podmienky v poistných zmluvách s cieľom, že dohoda o rozhodcovskom konaní nemôže byť neprijateľnou podmienkou, ak je dohodnutá v poistnej zmluve.

65. Z týchto dôvodov pokiaľ právomoc rozhodcovského súdu v danom prípade bola založená v rozhodcovskej doložke, ktorá je neprijateľnou podmienkou a preto absolútne neplatným zmluvným dojednaním, je nesporné, že rozhodcovský rozsudok ako celok bol vydaný v rozpore so zákonom a dodávateľovi či spotrebiteľovi nemôže zakladať (a to ani sčasti) nárok na plnenie. Boli preto splnené zákonné podmienky na zrušenie rozhodcovského rozsudku, a to na základe žaloby spotrebiteľa na súde uplatnenej v zákonom stanovenej lehote.

66. Z týchto dôvodov odvolací súd rozhodol tak, ako je to uvedené v enunciáte tohto rozsudku.

67. O nároku na náhradu trov odvolacieho konania odvolací súd rozhodol podľa § 396 ods. 1 CSP v spojení s § 255 ods. 1 CSP a § 262 ods. 1 CSP. Žalobkyňa bola v odvolacom konaní plne úspešná, a preto jej odvolací súd priznal nárok na plnú náhradu trov odvolacieho konania voči neúspešnej žalovanej. O výške tejto náhrady rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti tohto rozsudku samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník (§ 262 ods. 2 CSP) zohľadňujúc ustanovenie § 251 CSP.

68. Toto rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Košiciach pomerom hlasov 3:0 (§ 393 ods. 2 posledná veta CSP).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.
Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).
Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak
a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,
a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 1,2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 1,2 CSP).
Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).
Dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 CSP).
Dovolanie môže podať intervenient, ak spolu so stranou, na ktorej vystupoval, tvoril nerozlučné spoločenstvo podľa § 77 (§ 425 CSP).
Prokurátor môže podať dovolanie, ak sa konanie začalo jeho žalobou alebo ak do konania vstúpil (§ 426 CSP).
Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy.
Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 1,2 CSP).
V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).
Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom.
Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je
a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
c)dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 CSP).
Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 CSP).